

Допомога маленькому братику

Люсі Стівенсон Юелл
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася у Південно-Африканській Республіці.

У Лашії народився крихітний братик. Його назвали Ліам. У нього було темне волосся, малесенькі ручки й ніжки. Він був таким гарненьким!

Але іноді мати немовля в сім'ї важко. Мама і тато тепер завжди були зайняті. Ліам часто плакав.

“Мамо, ти можеш почитати мені книжку?” — запитала Лашія.

“Мені треба помити Ліама у ванночці, — сказала мама. — Ти можеш почитати історію з Аріаною”.

Лашія сіла на підлогу разом зі своєю меншою сестрою. Вони гортали сторінки книги. Але без мами це було не так цікаво.

“Тату, пограєш зі мною у гру?” — запитала Лашія.

“Мені потрібно допомогти мамі з малюком до того, як поїду на роботу”, — сказав тато.

Лашія насупилася. Зараз у мами і тата ніколи не має для неї часу! Вони завжди зайняті з Ліамом.

Невдовзі тато поїхав на роботу. Мама поклала Ліама, щоб він проспав. Вона сіла з Лашією та Аріаною на дивані. Вона виглядала втомленою.

Ніхто не
мав часу для
Лашії зараз.

“Ми постійно дуже зайняті Ліамом, — сказала мама. — Мабуть, ви відчуваєте себе трохи самотньо?”

Лашія кивнула. Їй здалося, що вона зараз заплаче.

Мама обняла Лашію та Аріану. “Зараз Ліам постійно потребує допомоги, бо він такий маленький. Він ще нічого не може робити сам — так, як можете ви”.

“Я знаю”, — сказала Лашія.

“Але якщо ви хочете, то можете допомогти мені піклуватися про Ліама”, — сказала з усмішкою мама.

“Справді?” — запитала Лашія. Їй така ідея сподобалася.

“І мені можна?” — запитала Аріана.—

“І тобі”, — сказала мама.

Невдовзі Ліам почав плакати. Коли мама змінювала підгузок, Лашія принесла їй серветки.

“Дякую!” — сказала мама.

Наступного дня, коли Ліама купали у ванні, Лашія та Аріана вибрали для нього чистий одяг. На костюмчику були милі маленькі тваринки! Вони принесли його мамі, щоб вона одягнула Ліама.

“Дякую!” — сказала мама.

Лашія та Аріана почали думати про те, як ще вони можуть допомогти. Вони щоранку без нагадування застеляли свої ліжка. Іноді вони застеляли також ліжко мами і тата! А коли наставав час вечеряти, вони допомагали татові на кухні.

“Дякуємо!” — казали мама і тато.

Коли Ліам плакав, Лашія намагалася його заспокоїти. Вона тримала його на руках і лагідно розмовляла з ним. Ліам ще не міг їй подякувати. Але одного дня він радісно усміхнувся Лашії!

Лашія теж йому усміхнулася. Вона була рада, що також могла допомагати своєму маленькому братику, мамі й тату! ●

Як Лашія
допомагала
своїй
сім'ї?